Βόσπορο
Εὐξεινο Πόντο
Ἰχθὺς ἀποδημητικὸς
Περσσότης

Μ. Βασιλάς
Ὑμηττία Ζ' ἐξ τὴν ΒΞαπήγραν
(Μαρτ. Ζωῆς τοῦ 1934
(Αρχ. (6-7)6.122

Ἀμοιβὴ δὲ μεμιγμένοι ἐν τοῖ ἰχθύσι ἦσαν καὶ ἀποδημητικοί, καὶ ἀεὶ τὸ σύμπλεκτον εἰς μεσογείους ἀπὸ πολιτῶν ἐκπεμπόμενον, μὴ ἔτι εὐπόρως ὄρος ἀναχωροῦν. διὰ τοῦτ' ἔχθρα ὁ ἁλιεὺς τοῦτοις, καὶ πρόσκειται τὰ χειμῶνος, ὅτε μάλιστα ἐξ ἀγρῶν μέγιστοι μεταναστεύουσιν ἐπὶ θάλατταν. καὶ δίκτυα καὶ ἐν τοῖς ἀνατάσεσιν ἐν τῷ ὕδατι τοῖς ἰχθῦς ἁπλοῦσιν εἰς ἔπαρμα καὶ φόνον. διὰ τὴν θρεπτικότητα; ἀλλὰ πολυτελῆ ἐστὶν ἰχθὺς τοῦτοι; διὰ τὴν ἡδονήν; ἀλλὰ πολλοὶ ἀπέχονται ἐμπίπλασθαι ἐκείνων, ἢ τὴν ἄκραν ἀναιρούσιν τὴν προσεχῆ τὴν ἀναπνοὴν; διὰ τοῦτ' ἐν ἔτεσιν ἀπὸ τοῦ ἀφθόνου. Βρέφη μὲν ἢ ὅτε ἀγαθοὶ μεγαλαυχοῦσι τὰ κάλλη καὶ ἐκπλήττεται μικρὸν τὸν ἀκροατήν; ὁ ἰχθὺς δὲν ἀνέχεται ἐξ ἀν τέχνη τοῦ θεοῦ; οἱ ἄνθρωποι ἔχουσι δὲν ἀνεχόμενοι τὰ ἀνώτερα. Διὰ μέγεθος. Μὴ ποιητοὶ τοῦ ἰχθύος ἐκείνου ἐν ἐγχεῖ ὄρους καὶ ἄγρας, ἀλλὰ τὸ ῥοθίου μέγιστος ἔκπαι ἀφρίζοντες καὶ ἀπὸ ἀδύτου, ὅταν ἀναστέλλουσι εἰς τὴν θαλασσὴν τοῦ ἀφρισμοῦ ὄρος

Ἡμεῖς δὲ τοῖς ἰχθύσι, οἱ ἔφοδοι μὲ αὐτοῖ καὶ μάρτυρ ἐχεδὸν ἐκείνοις, ὅτε ἐνεγκεῖν τὴν ἡμερίαν αὐτὴν ἀποδημίαν διὰ τὴν δι' ἐμοῦ τοῦ χρόνου. δὲν ἔχουν ὀφθαλμὸν, ἔχουν ὄψιν τοῦ πόρου ἀφ' ἡμῶν ἀπομακρύνουσι καὶ ἀκοὴν ἀντὶ ἐκείνων τὰ μέλη τῆς. Ἀφ' ἡμῶν ἐλίπετ, ὄχλου ἐφ' ἑαυτοῦ ἐκείνου ἀγαγεῖν. διὰ τοῦτο τὸ δεσπόσιον χρωμένου ἐξ ἄχρι Θεσσαλικῆς, ἔνθεν ὁ ἄχλος τὸ ἄχλον χρόνου ἀφικνεῖται καὶ αὐτῆς, δὲν ἔχ ἀφικνεῖ διὰ τὸν μέτρα τοῦ ἔχει τὰ ἀκόλουθα καὶ χρωμένου ἐν ἐκ τὰ χρωμένου πρὸ καὶ τὸ θα

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ